

«لایحه احکام مورد نیاز اجرای

برنامه ششم توسعه

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۹-۱۳۹۵) - ویرایش جدید»

(بخش انرژی)^۱

بخش نفت و گاز در اقتصاد ایران از چند بُعد دارای اهمیت است؛ از یک طرف بیش از ۹۰ درصد انرژی اولیه کشور را تأمین می‌کند و از طرف دیگر ۷۰ تا ۸۰ درصد منابع ارزی کشور، حاصل صادرات نفت خام کشور است. به‌رغم چنین اهمیتی توسعه بخش، وابستگی بسیار زیادی به خارج از کشور داشته و برای تغییر این الگو لازم است برنامه‌ریزی جامعی صورت گیرد که انتظار بر این است در قالب برنامه‌های توسعه این جهت‌گیری چند بُعدی مورد توجه قرار گیرد.

مشخصات لایحه

دوره دهم - سال اول

شماره ثبت:

۱۰۴

شماره چاپ:

۱۱۵

تاریخ چاپ:

۱۳۹۵/۴/۳۰

معاونت پژوهش‌های

زیربنایی و امور تولیدی

دفتر: مطالعات انرژی،

صنعت و معدن

مراجعه به لایحه برنامه ششم توسعه نشان می‌دهد که بخش نفت و گاز به‌رغم وجود مشکلات متعدد ساختاری نظیر نبود تمرکز، کمبود منابع مالی، پایین بودن ضریب بازیافت، نامناسب بودن الگوی پالایش، عقب‌ماندگی در میادین مشترک، بدهی بسیار زیاد به سیستم بانکی کشور، عقب‌ماندگی از اهداف مندرج در سند چشم‌انداز بیست‌ساله و نداشتن سهم مناسب در بازار تجارت جهانی گاز مورد توجه قرار نگرفته است. در پیوست لایحه، در قالب «برنامه‌های ملی، طرح‌ها و پروژه‌های اقتصاد مقاومتی» و «پروژه‌های اولویت‌دار اقتصاد مقاومتی سال ۱۳۹۵» نیز برای بخش‌های برق، نفت و گاز، برنامه‌ها و پروژه‌هایی در نظر گرفته شد که برای اجرای آنها هیچ حکم مشخصی در مواد لایحه وجود ندارد که احداث مجتمع‌های پالایشگاهی، پروژه احداث خط لوله صادرات گاز به عمان، عراق و پاکستان، پروژه‌های توسعه میادین مشترک، افزایش ضریب بازیافت و... از جمله آنها هستند.

مطالعاتی که از گذشته در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در خصوص بخش انرژی انجام

شده است، نتایج زیر را در قالب راهبردها و سیاست‌های این بخش نشان می‌دهد:

- تغییرات ساختاری مورد نیاز به‌منظور رسیدن به یکپارچگی در سیاست‌ها و اقدامات مربوط به حوزه انرژی
- تأسیس نهاد تنظیم مقررات در بخش انرژی با توجه به ماهیت انحصار طبیعی در بخش مذکور

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۳۱۰۱۴۹۶۳

تاریخ انتشار:

۱۳۹۵/۵/۲۷

۱. دولت در اجرای ماده (۱۴۱) آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی لایحه «احکام مورد نیاز اجرای برنامه ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۹-۱۳۹۵)» را جهت بررسی به مجلس شورای اسلامی تقدیم کرد که در مجلس با شماره ۱۰۴ ثبت شده است. در تاریخ ۱۳۹۵/۵/۴ نامه‌ای به امضای معاون رئیس‌جمهور به مجلس شورای اسلامی ارسال و طبق آن ویرایش جدید لایحه مذکور با عنوان «لایحه برنامه ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۹-۱۳۹۵) - ویرایش جدید» به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده است. لذا با توجه به تصمیم هیئت رئیسه محترم مبنی بر در دستور کار قرار گرفتن ویرایش جدید، مجموعه گزارش‌های مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی با استناد به ویرایش جدید لایحه تهیه و ذیل همان لایحه ثبت شده با شماره ۱۰۴ منتشر می‌شوند.

• استفاده از بخش انرژی به‌عنوان بخشی که متضمن امنیت پایدار در کشور باشد، از طریق تبدیل شدن ایران به قطب(هاب) انرژی براساس مبادله برق، نفت و گاز.

- تهیه سند ملی راهبردی و برنامه اجرایی بلندمدت (طرح جامع) انرژی کشور
- اصلاح رابطه مالی بین دولت و شرکت ملی نفت ایران
- ایجاد ظرفیت نیروگاهی در کشور به تناسب متوسط رشد مصرف برق
- کاهش تلفات و افزایش راندمان بخش‌های مختلف انرژی به‌ویژه شبکه برق و نیروگاه‌های کشور
- فروش انرژی براساس ارزش حرارتی و کیفیت استاندارد به نیروگاه‌های حرارتی
- پرداخت بدهی وزارت نیرو به بخش خصوصی فعال در صنعت برق کشور
- اصلاح قانون هدفمند کردن یارانه‌ها
- افزایش ضریب بازیافت
- استفاده از صنعت نفت به‌عنوان بخش پیشران در اقتصاد کشور
- اصلاح الگوی پالایش در پالایشگاه‌های موجود کشور
- اجرای دقیق قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی

جدول ۱. بررسی مواد مرتبط با بخش نفت و گاز در لایحه برنامه ششم توسعه و پیشنهادات الحاقی

ردیف	محتوای ماده (مرتبط با بخش نفت و گاز)	تحلیل کارشناسی	پیشنهاد	
۱	ماده (۱) در جدول شماره ۲ ماده (۱)، تصویری از شاخص‌های مهم اقتصادی کلان برآورد شده است. در این جدول متوسط رشد سالانه ارزش افزوده بخش نفت، ۹/۳ درصد در نظر گرفته شده است.	برای رسیدن به این شاخص‌ها در بخش انرژی لازم است اهداف فیزیکی و ملموس‌تری مشخص گردد تا در آینده، نظارت بر برنامه امکانپذیر گردد. به‌طور مثال اگر قرار باشد رشد متوسط تولید ناخالص داخلی ۸ درصد و ارزش افزوده بخش نفت ۹/۳ درصد باشد، لازم است رشد مورد نظر تولید نفت مشخص گردد، به‌نظر می‌رسد برای رسیدن به این هدف، تولید نفت طی سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۹ باید نزدیک به دوبرابر شود که این خود به برنامه اجرایی و عملیاتی دقیق‌تر و تأمین منابع نیاز دارد.		
۲	ماده (۳) در سال‌های ۱۳۹۵-۱۳۹۹، موضوعات زیر مسائل محوری برنامه می‌باشد که طرح‌ها و پروژه‌های مرتبط با آنها و همچنین برنامه‌ها و پروژه‌های مصوب ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی در بودجه‌ریزی سالانه از اولویت برخوردار خواهند بود. ۱. موضوعات خاص راهبردی شامل آب و محیط‌زیست ۲. موضوعات خاص مکان محور شامل توسعه سواحل مکران و حاشیه شهرها ۳. موضوعات خاص بخشی پیشروی اقتصاد شامل معدن و صنایع معدنی، گردشگری، ترانزیت و حمل‌ونقل ریلی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، انرژی ۴. موضوعات خاص کلان فرابخشی شامل محیط کسب‌وکار، اشتغال، تأمین منابع مالی برای اقتصاد کشور، توانمندسازی محرومین و فقرا	در این ماده اولویت‌ها و مسائل محوری کشور مشخص شده است که انرژی از جمله موضوعات مندرج در این ماده است. در هیچ کدام از مواد لایحه هیچ آدرسی از اولویت‌ها و مسائل محوری بخش انرژی با تمرکز بر بخش نفت و گاز وجود ندارد و اصلاً مشخص نشده است که موضوعات خاص بخش انرژی کشور چه مواردی هستند.		
۳	بند «۳» ماده (۵) دولت مجاز است از طریق بانک مرکزی، بدهی‌های ارزی ایجاد شده شرکت ملی نفت ایران به سیستم بانکی کشور طی سال‌های ۱۳۸۷ لغایت ۱۳۹۲ ایجاد شده است، مورد توجه بانکی کشور طی سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۲ را به تدریج طی سال‌های برنامه ششم توسعه از محل مازاد منابع نفت و گاز و وصولی‌های صادرات نفت خام و میعانات گازی پس از تحقق ردیف‌های درآمدی بودجه عمومی سنواتی و تسویه حساب فیما بین وزارت نفت و دولت و پس از کسر سهم صندوق توسعه ملی پرداخت نموده و هر ۶ ماه یک بار گزارش آن را به هیئت وزیران و کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی اعلام نماید. به میزان پرداخت انجام شده، بدهی شرکت ملی نفت کسر و سهام دولت در شرکت مزبور افزایش می‌یابد. این تبصره مانع از ایفای تعهدات شرکت ملی نفت برای پرداخت بدهی‌های مربوط به سیستم بانکی نمی‌شود.	در این بند، تسویه بدهی ارزی شرکت ملی نفت ایران به سیستم بانکی کشور که در سال‌های ۱۳۸۷ لغایت ۱۳۹۲ ایجاد شده است، مورد توجه بانکی کشور طی سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۲ را قرار گرفته است. این بدهی باعث گردید هم برای شرکت ملی نفت و هم برای سیستم بانکی کشور مشکلاتی برای انجام امور جاری به وجود آید. روشی که برای تسویه این بدهی‌ها در نظر گرفته شده است، عملاً به نتیجه مورد نظر منتهی نخواهد شد.		

ردیف	محتوای ماده (مرتبط با بخش نفت و گاز)	تحلیل کارشناسی	پیشنهاد
۴	بند «۵» ماده (۳۴) به منظور افزایش توان دفاعی کشور در تراز قدرت منطقه‌ای و تأمین منافع و امنیت ملی اقدامات ذیل معمول می‌گردد: ۵. صرفه‌جویی و بهینه‌سازی موارد هزینه از جمله در حوزه‌های انرژی، آب و برق در نیروهای مسلح	در بند «۵» ماده (۳۴) لایحه نیز به صرفه‌جویی و بهینه‌سازی موارد هزینه، از جمله در حوزه‌های انرژی، آب و برق در نیروهای مسلح به منظور افزایش توان دفاعی کشور در تراز قدرت منطقه‌ای و تأمین منافع و امنیت ملی اشاره شده است. آنچه در بند «۵» بیان شده است با بندهای چهارگانه در این ماده به لحاظ موضوعی تناسب ندارد.	
۵	الحاقی	در حال حاضر نفت خام درجای کشور به میزان ۷۰۰ تا ۷۵۰ میلیارد بشکه گزارش می‌شود و پنجم توسعه: ذخیره نفت خام و میعانات گازی قابل استحصال نیز بیش از ۱۵۷ میلیارد بشکه برآورد شده است. ضریب بازیافت مخازن نفت خام کشور در مقایسه با متوسط ضریب بازیافت دنیا نیز فاصله دارد (متوسط ضریب بازیافت دنیا ۳۵ درصد و متوسط ضریب بازیافت ایران ۲۵ درصد است). اگر به ضریب بازیافت ایران ۱ درصد اضافه شود، به ذخیره نفت خام قابل استحصال کشور (با در نظر گرفتن ذخیره در جای ۷۰۰ میلیارد بشکه‌ای)، ۷ میلیارد بشکه اضافه می‌شود.	الحاقی - تنفیذ بند «ب» ماده (۱۳۰) قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه: «به منظور افزایش ضریب بازیافت مخازن کشور در طول برنامه به میزان یک درصد (۱٪) وزارت نفت موظف است طی سال اول برنامه، برنامه جامع صیانتی و ازدیاد برداشت از مخازن هیدروکربوری را با رعایت اولویت‌بندی مخازن به تفکیک نواحی خشکی و مناطق دریایی تهیه و برای حسن اجرای آن اقدامات لازم را به عمل آورد».
۶	الحاقی	بخش انرژی یکی از بخش‌های مهم در اقتصاد کشور محسوب می‌شود که در آن برنامه بلندمدت، به رغم وجود سند چشم‌انداز بیست‌ساله وجود ندارد. یکی از الزامات بسیار مهم در سند چشم‌انداز، دارا بودن برنامه مناسب برای اجرا و تحقق اهداف مندرج در این سند است که باعث می‌شود این بخش به تناسب آن اهداف، برنامه‌ای را برای خود ترسیم کرده و براساس این وضعیت، بخش‌های خصوصی و دیگر فعالان نیز می‌توانند برای خود برنامه‌ریزی کنند.	الحاقی - تنفیذ بند «ب» ماده (۱۲۵) قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه: «دولت مکلف است بر مبنای سند چشم‌انداز بیست‌ساله کشور و سیاست‌های کلی نظام در بخش انرژی ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری و با پشتوانه کامل کارشناسی «سند ملی راهبرد انرژی کشور» را به عنوان سند بالادستی بخش انرژی برای یک دوره زمانی بیست و پنج ساله ظرف حداکثر ۶ ماه پس از تصویب قانون برنامه تهیه و به تصویب مجلس شورای اسلامی برساند».
		تبصره - وزارتخانه‌های نفت و نیرو موظف هستند با همکاری دستگاه‌های اجرایی ذیربط «برنامه اجرایی طرح جامع انرژی کشور» را ظرف ۱۲ ماه پس از تصویب قانون سند ملی راهبرد انرژی کشور تهیه و به تصویب هیئت وزیران برسانند.	

ردیف	محتوای ماده (مرتبط با بخش نفت و گاز)	تحلیل کارشناسی	پیشنهاد
۷	الحاقی	سهام بخش خصوصی در اقتصاد ایران بسیار کم است و این بخش قدرت لازم برای رقابت با بخش دولتی را ندارد. برای تقویت این بخش در گام اول لازم است برنامه‌ریزی شود و در گام دوم باید منابع مالی کافی در اختیار این بخش قرار گیرد تا بر بالندگی این بخش اضافه شود. از طرف دیگر منابع نفتی از جمله سرمایه‌ها و ثروت‌های بین نسلی محسوب شده و در بهره‌برداری از آن و یا هزینه کردن درآمدهای آنها به شیوه‌ای برنامه‌ریزی شود تا منافع نسل‌های آتی تأمین شود. بند «۱۰» سیاست‌های کلی برنامه ششم نیز بر این موضوعه صحنه گذاشته است.	سهام صندوق توسعه ملی از منابع حاصل از صادرات نفت خام، میعانات گازی و خالص صادرات گاز در سال اول اجرای برنامه ششم توسعه ۳۰ درصد تعیین می‌شود و سالیانه دو واحد درصد به این سهم اضافه می‌شود. بانک مرکزی مکلف است تا پایان هر سال نسبت به واریز این وجوه اقدام کند.
۸	الحاقی	در حال حاضر بخش انرژی کشور متولی مشخصی نداشته و این وضعیت باعث شده است که ناکارایی و بعضاً رقابت مخربی بین نهادهای متولی بخش انرژی در کشور به وجود آید و برخی از قوانین و اهداف مندرج در آنها در اجرا با مشکل مواجه شوند.	ماده الحاقی: به منظور ایجاد هماهنگی، انسجام بخشی و ارتقای بهره‌وری بخش انرژی و نیز مدیریت بهینه آب و منابع طبیعی و حفظ و ارتقای محیط زیست، تا پایان سال اول برنامه، «وزارت انرژی» از محل تفکیک مأموریت‌ها، وظایف مؤسسات و شرکت‌های مرتبط با بخش انرژی از وزارت نیرو و ادغام با وزارت نفت و «وزارت آب، منابع طبیعی و محیط زیست» از محل تجمیع بخش آب از وزارت نیرو، سازمان جنگل‌ها و مراتع و آبخیزداری از وزارت جهاد کشاورزی و سازمان محیط زیست، با تجمیع تمامی منابع، امکانات و اختیارات موجود، تشکیل می‌شود. وظایف، مأموریت‌های واحدهای ادغامی یاد شده تجمیع و به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب هیئت وزیران می‌رسد پس برای طی مراحل قانونی اقدام خواهد شد.

بخش برق

نقش برق در جامعه امروز ایران از اهمیت بسیار زیادی برخوردار بوده و سایه این نقش بر همه ابعاد زندگی گسترده شده است. به دلیل ویژگی خاص برق، تقریباً هیچ نوع جانشینی ندارد، لذا فعالیت‌ها باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی شود تا در دستیابی و استمرار ارائه این خدمت، خللی در جامعه به وجود نیاید. مصرف برق تابع عوامل مختلفی است که نرخ رشد اقتصادی یکی از آنهاست. در ایران رشد مصرف برق در ۴۵ سال گذشته بین ۶ تا ۱۲ درصد بوده است. حتی در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ که نرخ رشد اقتصادی کشور منفی بود، متوسط نرخ رشد مصرف برق ۶/۵ درصد بوده است. به رغم وجود اهمیت برق در جامعه، بررسی لایحه برنامه ششم توسعه نشان می‌دهد که به استثنای جدول ۲ ماده (۱)، ماده (۱۲) و جزء «۵» ماده (۳۴) در مورد برق حکمی معین نشده است. در این مورد توضیحات لازم ارائه می‌شود.

جدول ۲. بررسی مواد مرتبط با بخش برق در لایحه برنامه ششم توسعه و پیشنهادات الحاقی

ردیف	محتوی ماده (مرتبط با بخش برق)	تحلیل کارشناسی	مواد الحاقی پیشنهادی
۱	در جدول شماره ۲ ماده (۱) لایحه، متوسط نرخ رشد سالیانه ارزش افزوده بخش آب، برق و گاز ۸/۳ درصد در نظر گرفته شد.	نرخ در نظر گرفته شده با متوسط نرخ رشد ۸ درصدی کل اقتصاد چندان همخوانی ندارد. بدین صورت که اگر بپذیریم مطابق هدف در نظر گرفته شده در لایحه، اقتصاد ایران باید در فاصله سالهای ۱۳۹۵ لغایت ۱۳۹۹ نرخ ۸ درصدی را تجربه کند و اگر این رشد در تمام بخشها به صورت متعادل قابل اجرا باشد، رشد سالیانه برق مورد نیاز کشور، در حدود ۱۰ تا ۱۲ درصد خواهد بود که در این حالت، قدرت نامی مورد نیاز، سالیانه بالغ به ۸۰۰۰ - ۷۰۰۰ مگاوات خواهد بود. سرمایه مورد نیاز این میزان از قدرت، سالیانه حدود ۸ میلیارد دلار و به تبع آن سرمایه گذاری مورد نیاز در انتقال و توزیع تقریباً به همین میزان افزایش خواهد یافت. بدیهی است تأمین منابع مالی فوق الذکر از طریق منابع دولتی امکانپذیر نخواهد بود، لذا مشارکت، به کارگیری و استفاده از ظرفیت های بخش خصوصی و سرمایه گذاری خارجی می تواند در تحقق اهداف مورد نظر مؤثر و مفید است.	مواد الحاقی پیشنهادی
۲	ماده (۱۲): به منظور ارتقای عدالت اجتماعی، افزایش بهره‌وری در مصرف آب و انرژی و هدفمند کردن یارانه‌ها در جهت افزایش تولید و توسعه نقش مردم در اقتصاد، به دولت اجازه داده می‌شود که قیمت آب و حامل‌های انرژی و سایر کالاها و خدمات یارانه‌ای را با رعایت ملاحظات اجتماعی و اقتصادی و حفظ مزیت نسبی و رقابتی برای صنایع و تولیدات، به تدریج تا پایان سال ۱۳۹۹ با رعایت مفاد مواد (۱)، (۲) و (۳) قانون هدفمند کردن یارانه‌ها اصلاح و از منابع حاصل به صورت هدفمند برای افزایش تولید، اشتغال، حمایت از صادرات غیرنفتی، بهره‌وری، کاهش شدت انرژی، کاهش آلودگی هوا و ارتقای شاخص‌های عدالت اجتماعی و حمایت‌های اجتماعی از خانوارهای نیازمند و تأمین هزینه‌های جاری و سرمایه‌گذاری شرکت‌های ذیربط در چارچوب بودجه‌های سالانه اقدام لازم را به عمل آورد.	در این ماده دولت به دنبال این است تا با رعایت الزامات مندرج در مواد (۱)، (۲) و (۳) قانون هدفمند کردن یارانه‌ها به افزایش قیمت برق اقدام کرده و منابع آن را به افزایش تولید، اشتغال و... اختصاص دهد. با این حکم، دولت به دنبال استمرار اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها (با توجه به پایان زمان اجرای آن در برنامه پنج‌ساله پنجم) است. با توجه به ناکامی که در تحقق اهداف قانون هدفمند کردن یارانه‌ها در کشور وجود دارد، آنچه که در این ماده به عنوان هدف در نظر گرفته شده، قابلیت اجرایی نخواهد داشت. در این مورد به نظر می‌رسد که ساختار انرژی کشور نیاز به تحول اساسی دارد و این ساختار باید به گونه‌ای شکل بگیرد که دستیابی به اهداف تسهیل شود که تأسیس نهاد تنظیم مقررات (رگولاتوری) در بخش انرژی کشور و تأسیس وزارت انرژی از جمله آنهاست.	پیشنهاد اول: تهیه قانون جامع هدفمند کردن یارانه‌ها پیشنهاد دوم: دولت موظف است در سال اول اجرای برنامه ششم توسعه براساس ماده (۵۹) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهارم قانون اساسی، نسبت به ایجاد نهاد مستقل تنظیم مقررات (رگولاتوری) اقدام کند. تعیین هرگونه تعرفه و قیمت حامل‌های انرژی توسط این نهاد انجام می‌شود.
۳	بند «۵»، ماده (۳۴): به منظور افزایش توان دفاعی کشور در تراز قدرت منطقه‌ای و تأمین منافع و امنیت ملی اقدامات ذیل معمول می‌گردد: صرفه جویی و بهینه‌سازی موارد هزینه از جمله در نیروهای مسلح به منظور افزایش توان دفاعی کشور در تراز قدرت منطقه‌ای و تأمین منافع و امنیت ملی اشاره شده است. آنچه در بند «۵» بیان شده است با بندهای چهارگانه در این ماده به لحاظ موضوعی تناسب ندارد.	در این بند نیز به صرفه جویی و بهینه‌سازی موارد هزینه از جمله در حوزه‌های انرژی، آب و برق در نیروهای مسلح به منظور افزایش توان دفاعی کشور در تراز قدرت منطقه‌ای و تأمین منافع و امنیت ملی اشاره شده است. آنچه در بند «۵» بیان شده است با بندهای چهارگانه در این ماده به لحاظ موضوعی تناسب ندارد.	
۴	الحاقی (تنفیذ ماده (۱۳۳) قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه در برنامه ششم):	رشد مصرف برق در ۴۵ سال گذشته بین ۶ تا ۱۲ درصد بوده و به طور متوسط رشد مصرف آن ۷ درصد بود. حتی در سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۹۱ که کشور رشد منفی داشته، رشد مصرف برق ۶/۵ درصد بوده است.	ماده پیشنهادی سوم (الحاقی) - تنفیذ بند «د» ماده (۱۳۳) قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه): د - وزارت نیرو مجاز است در طول برنامه نسبت به افزایش توان تولیدی برق تا بیست و پنج هزار (۲۵,۰۰۰)

ردیف	محتوی ماده (مرتبط با بخش برق)	تحلیل کارشناسی	مواد الحاقی پیشنهادی
		<p>در سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه متوسط رشد اقتصادی ۸ درصد در نظر گرفته شد. اگر این رشد در تمام بخش‌ها به صورت متعادل قابل اجرا باشد، رشد سالیانه نیاز برق در حدود ۱۰ تا ۱۲ درصد خواهد بود که در این حالت قدرت مورد نیاز سالیانه بالغ به ۸۰۰۰ - ۷۰۰۰ مگاوات خواهد بود که سرمایه مورد نیاز آن سالیانه حدود ۸ میلیارد دلار خواهد بود و به تبع آن سرمایه‌گذاری مورد نیاز در انتقال و توزیع تقریباً به همین میزان افزایش خواهد یافت. تأمین منابع مالی فوق‌الذکر از طریق منابع دولتی امکانپذیر نخواهد بود، لذا مشارکت، به‌کارگیری و استفاده از ظرفیت‌های بخش خصوصی و سرمایه‌گذاری خارجی می‌تواند در تحقق اهداف مورد نظر مؤثر و مفید باشد.</p>	<p>مگاوات از طریق سرمایه‌گذاری بخش‌های عمومی، تعاونی و خصوصی اعم از داخلی و خارجی و یا منابع داخلی شرکت‌های تابعه و یا به‌صورت روش‌های متداول سرمایه‌گذاری از جمله ساخت، بهره‌برداری و تصرف (BOO) و ساخت، بهره‌برداری و انتقال (BOT) اقدام نماید.</p>
۵	الحاقی	<p>نظر به این که میزان تلفات و استفاده غیرمجاز از برق در حال حاضر از متوسط جهانی بالاتر است، اگر حداکثر کارایی در بخش برق کشور وجود داشته باشد، به‌طور کلی تغییر ساختار بخش برق کشور به خصوص در قسمت توزیع و تدوین تعرفه مناسب به‌منظور اخذ قیمت منطقی از مصرف‌کننده می‌تواند بخشی از منابع مالی در حدود ۰/۵ درصد از توان را تأمین کند.</p>	<p>ماده الحاقی: دولت مکلف است به‌منظور کاهش تلفات شبکه برق کشور (تولید، انتقال و توزیع) تا میزان متوسط جهانی، افزایش راندمان نیروگاه‌های تولیدکننده برق حرارتی، افزایش ظرفیت‌های جدید و استفاده بهینه از منابع و ظرفیت‌های بخش، افزایش بهره‌وری و کاهش شدت انرژی و افزایش ضریب بازافت مخازن نفتی مطابق اهداف کمی مندرج در سند برنامه ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۵-۱۳۹۹)، با استفاده از مکانیسم‌های مندرج در ماده (۱۲) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور اقدام نماید و گزارش عملکرد آن توسط وزارتخانه‌های نفت و نیرو به کمیسیون‌های انرژی و برنامه و بودجه و محاسبات به‌صورت ماهیانه ارائه نماید.</p>

